

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-09012024-7877

Volume: 9

Issue: 1

Month: July

Year: 2024

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 27.04.2024

Accepted: 19.06.2024

Published: 01.07.2024

Citation:

Vijayakumar, B.
“Problems And Solutions
in Translating Tamil
Literature into Assamese
Language.” *Shanlax
International Journal of
Tamil Research*, vol. 9,
no. 1, 2024, pp. 12–17.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v9i1.7877](https://doi.org/10.34293/tamil.v9i1.7877)

*Corresponding Author:
vijayakumar.ciil@gmail.
com

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Problems And Solutions in Translating Tamil Literature into Assamese Language

B. Vijayakumar

*Assistant Professor, Department of Modern Indian Languages and Literary Studies
Gauhati University, Guwahati, Assam*

 <http://orcid.org/0000-0002-9915-192X>

Abstract

The Indian nation is experiencing a renaissance in its art, science, and cultural spheres, with its contributions gaining increasing recognition on the global stage. A critical component of this cultural resurgence is the translation of our rich and diverse cultural and intellectual heritage into various languages, facilitating broader appreciation and understanding. India has a long-standing tradition of excellence in translation, reflecting its multilingual heritage and diverse literary traditions. However, this process is not without its challenges. This article delves into the specific difficulties encountered in translating Tamil literature into Assamese. By examining linguistic, cultural, and contextual obstacles, the article aims to highlight the complexities involved in this cross-linguistic endeavour. Additionally, it proposes strategies and methodologies to effectively address these challenges, ensuring that the essence and nuances of Tamil literature are faithfully preserved and conveyed to Assamese readers. Through this exploration, the article seeks to contribute to the broader discourse on translation studies and enhance the appreciation of India's rich literary tapestry across different linguistic communities.

Keywords: Translation, Tamil Literature, Assamese, Issues and Solutions

References

1. Selvakumar P., Translation studies, The Parker, Rayapet, Chennai, 2007
2. Manimaran P., Translation Ethics, Annamalai University, Chidambaram, 2008
3. Subramaniam A.K., The Art of Translation, Vivekananda Sabha Book Road, Colombo 13, 1954
4. Rejith Kumar T & Raja T., Language and Translation, Today Publications, Chennai, 2015
5. Chandran V., Translation Problems and Solutions, Rajakumari Publishing House, Triplicane, Chennai, 2007

தமிழ் இலக்கியங்களை அசாமி மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

முனைவர் பா. விஜயகுமார்

உதவிப் பேராசிரியர், நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும் இலக்கியப் பயில் ஆய்வுத்துறை, குவகாத்திப் பல்கலைக் கழகம், அசாம்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்தியத் திருநாட்டின் கலை, அறிவியல், பண்பாடு பல நிலைகளில் வளர்ந்து வந்து உலகநாடுகளில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்று வருகிறது. நம் நாட்டின் செழுமையான பண்பாட்டினையும் அறிவுக் கருவூலங்களையும் பிறர் அறியச் செய்வதற்கான இன்றியமையாத பணி மொழிபெயர்ப்பு ஆகும். மொழிபெயர்ப்பில் நாம் பன்னெடுங்காலமாக சிறந்து விளங்கினாலும் மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்படும் சிக்கல்களைக் களைவதில் வலுவிலுந்த நிலையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. அந்தவகையில், தமிழ் இலக்கியங்களை அசாமி மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்களையும் அதைக் களைவதற்கான தீர்வுகளையும் பற்றி விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

முக்கியச்சொற்கள்: தமிழ், அசாமி, மொழிபெயர்ப்பு, பண்பாடு, சிக்கல்கள்

மொழிபெயர்ப்பு

ஒரு மொழியில் உள்ள கருத்துக்களை பிற மொழிக்கு மாற்றுவதை மொழிபெயர்ப்பு (Translation) என்பர். Translation என்ற சொல் “translatio” என்ற லத்தீன் சொல்லிலிருந்து உருவானது. மொழிபெயர்ப்பு என்பதில் இரண்டு சொற்கள் உள்ளன. மொழி உள்ளத்து உணர்வுகளை பிறருக்கு உணர்த்த பயன்படுகிறது. பெயர்ப்பு என்பது மாற்றுவது என்று பொருள். மூலக்கருத்துக்களை வேறொரு மொழிக்கு மாற்றுவது. ஒரு மொழியை இன்னொரு மொழியுடன் ஒப்பிட்டு பார்ப்பதை அதாவது வெவ்வேறு மொழிகளின் இலக்கணம், இலக்கியம், வரலாறு பண்பாடு அறிவியல் ஆகியனவற்றை கற்பதை மொழி அறிஞர்கள் மொழிபெயர்ப்பியலின் அடிப்படை நோக்கமாக கருதுகின்றனர். (பெ. செல்வக்குமார், ப.39)

மொழிபெயர்ப்புப் பணியானது மொழிகளுக்கிடையே ஒரு இணைப்புப்

பாலமாகச் செயல்படுகின்றது. மொழிகளின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பிற துறைகளின் முன்னேற்றத்திற்கும் மொழிபெயர்ப்பு இன்றியமையாதது. இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு, அறிவியல் மொழிபெயர்ப்பு, கருத்து மொழிபெயர்ப்பு, தழுவல் மொழிபெயர்ப்பு, கணினி மொழிபெயர்ப்பு என மொழிபெயர்ப்புகள் பலவுள. மொழிபெயர்ப்பாளர் குறித்து மொழியியல் அறிஞர் நைடா கூறும் போது ‘தரும் மொழியைப் பெறும் மொழிக்குப் பெயர்க்கும்போது ஆற்றல் மிகு நிகரண்களைப் பதிலியாகக் கொண்டு பெயர்க்க வேண்டுள்’ என்கிறார். பிறகு அவரே ‘நெருக்கமான உறவுடைய நிகரணைக் கொண்டு பெறும் மொழியில் மறு உருவாக்கம் செய்வதையே மொழிபெயர்ப்பு என்றும் அவ்வாறு மறு உருவாக்கம் செய்யும்போது முதலில் பொருளடிப்படையிலும் இரண்டாவதாக நடை அடிப்படையிலும் அமைதல் வேண்டும்’ என்கிறார்.

(பெ. செல்வக்குமார் ப.40) அந்தவகையில், மொழி பெயர்ப்பில் நிகரண்கள் முக்கியமானவை. மூலத்தின் பொருளை பெறும் மொழியில் தரும் விதத்தில் மூலத்தின் உருபன்கள் (morphemes) சொற்கள் (words) தொடர்கள் (Phrases) வாக்கியங்கள் (sentences) ஆகியவற்றை பதிலீடு (substitute) செய்யக்கூடிய பெறும் மொழிக்கூறுகள் நிகரண்கள் என்று கூறலாம். (ப. மணிமாறன், ப.27) மொழிபெயர்ப்பில் இந்த ஆற்றல் மிக நிகரண்களைக் கண்டறிவதில் மொழிபெயர்ப்பாளர் திறமையானவராக இருக்க வேண்டும்

மொழிபெயர்ப்பாளர்

இரண்டு வேறுபட்ட இனத்திற்கிடையே பங்கு கொண்டு ஒரு மொழித்தொடர்பை ஏற்படுத்தும் பணியாளராக இருப்பவரே மொழிபெயர்ப்பாளர். ஒரு மொழியில் உள்ள கருத்துக்களைப் பிறமொழியில் மொழிபெயர்க்கும் போது யாருக்காக மொழிபெயர்க்கின்றோம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஆர்வத்துடன் மொழிபெயர்ப்பவராக மொழிபெயர்ப்பாளர் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, மொழிபெயர்ப்புப் பணி என்பது கடினமானதும் கூட.

ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழிப் பற்று உடையவராக ; அனைத்து மொழியையும் விரும்பும் பண்பு உடையவராக; பிறமொழியை ஆர்வத்துடன் கற்கும் ஆர்வம் உடையவராக இருப்பதுவும் அவசியம். இத்தகைய குணம் கொண்டவர்கள் அம்மொழியில் உள்ள இலக்கியங்களில் ஆர்வம் கொண்டவராக இருப்பர். இது இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பிற்கு செம்மையாக அமைவதற்கு உதவும்.

மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபடுபவர் தாம் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் என்பதை முற்றாக மறந்து தாமே மூல கிரந்தத்தின் கருத்தாவாகவும் அதனை இன்னொரு மொழியில் திருப்பி எழுதுவதாகவும் தம்மை அமைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். (அ.க.சுப்பிரமணியம், ப.5)

தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள்

தமிழில் மொழிபெயர்ப்புகள் பத்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் வடமொழியிலிருந்தும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப்பின் ஆங்கிலத்திலிருந்தும் அதிகம் வளர்ந்தன. சமய அடிப்படையில் சமணரும் பவுத்தரும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்கள் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக வடமொழி இலக்கியங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தனர். அந்த வகையில் பெருங்கதை, ஸ்ரீ புராணம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை.

வீரமாமுனிவர், திருக்குறளை லத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். திருக்குறள், திருவாசகம், நாலடியார் போன்ற நூல்களை ஜி. யு. போப் அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. எல்லிஸ் என்பாரும் இதில் குறிப்பிடத்தக்கவர். கதைகளை மொழிபெயர்ப்பதில் மாதவய்யா, சூரிய நாராயண சாஸ்திரி, கா.ஸ்ரீ.ஸ்ரீ, த.நா. குமாரசாமி, ஜெயராமன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். நாடகத்தைப் பொறுத்த அளவில் மறைமலை அடிகள் சாகுந்தல நாடகத்தை வடமொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

தமிழிலிருந்து தென்னிந்திய மொழிகளுக்கும் மிக அதிக அளவில் மொழிபெயர்ப்புகள் நடைபெற்றுள்ளன. தெலுங்கு மொழி சிறுகதைகள், கன்னட வசங்கள, மலையாளத்தில் வள்ளத்தோள் கதைகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. வட இந்திய மொழிகளில் குறிப்பாக இந்தி, குஜராத்தி, மராட்டி மொழிகளிலிருந்தும் தமிழுக்கு இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள் நடைபெற்றுள்ளன. (த.ரெஜிக்குமார் ம த.ராஜா, ப.40) ஐரோப்பியரின் வருகையால் தமிழ் மொழியில் புதினம், சிறுகதை, நாடகம், அறிவியல், சட்டம், பயணக் கட்டுரைகள் முதலியன கொடையாக வளர்ந்தன. இவைகளும் பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. தற்போது வட கிழக்கு இந்திய மொழிகளிலும் தமிழ்

இலக்கியங்கள் சில மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையின் விரிவஞ்சி மொழிபெயர்ப்பு குறித்த விவரம் இங்கு சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

வடகிழக்கு இந்தியா அறிமுகம்

வடகிழக்கு இந்தியா என்பது இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் எட்டு மாநிலங்களை உள்ளடக்கிய பகுதி. 2011 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் படி 4.6 கோடி மக்கள் இப்பகுதியில் வாழ்கின்றார்கள். சுமார் 200 க்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் இங்கு பேசப்படுகின்றன. அவை இந்தோ-ஆரியன், திராவிடம், ஆஸ்ட்ரோ ஆசியாடிக், திபெத்தோ பர்மன், ஆகிய மொழிக்குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவை. பெரும்பாலான மொழிகள் சிறிய எண்ணிக்கையிலான இனக்குழுக்களைக் கொண்ட மக்களால் மலைகளிலும், பள்ளத்தாக்குகளிலும், சமவெளிகளிலும் பேசப்படுகின்றன. இங்குள்ள புவியியல் அமைப்பும் காலநிலையும் அம்மொழி பேசுவோரிடம் ஊடாடி மொழிகுறித்து மேலும் ஆய்வு செய்வதில் சிக்கல்கள் உருவாக்குகின்றன. மொழிபெயர்ப்பிலும் இருவேறுபட்ட மொழிக் குடும்பத்தின் பண்புகள் சிக்கல்களைத் தருகின்றன. (வீ.சந்திரன், ப.28)

வடகிழக்கு இந்தியா என்பது நாட்டின் புவியியல் மற்றும் அரசியல் நிர்வாகப் பிரிவைக் குறிக்கின்ற இந்தியாவின் கிழக்குப் பகுதி. இது அருணாச்சல பிரதேசம், அசாம், மணிப்பூர், மேகாலயா, மிசோரம், நாகாலாந்து, திரிபுரா மற்றும் சிக்கிம் ஆகிய எட்டு மாநிலங்களை உள்ளடக்கியது. இப்பகுதியில் இந்தியா அதன் சர்வதேச எல்லையை நேபாளம், பூடான், சீனா, பர்மா, வங்காள தேசம் ஆகிய நாடுகளுடன் பகிர்ந்துகொள்கிறது. இந்தியாவின் Look East Connectivity Projects வடகிழக்கு இந்தியாவை கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவுடன் இணைக்கின்றன.

வடகிழக்கு இந்தியாவில் சுமார் 220 பேச்சுவழக்குகள் உள்ளன. அத்துடன் சில கிரியோல் மொழிகளும் உள்ளன. பிரம்மபுத்திரா பள்ளத்தாக்கில் பெரும்பாலும் பேசப்படும் இந்தோ-ஆரிய மொழியான அசாமி, பல இன சமூகங்களுக்குப் பேச்சு மொழியாக உள்ளது. அசாமி மொழி அடிப்படையிலான பிட்ஜின்/கிரியோல்கள் நாகமீஸ் (Nagamese) என நாகாலாந்திலும் நெபாமீஸ் (Nefamese) என அருணாச்சலபிரதேசத்திலும் வழங்கப்படுகின்றன. இருப்பினும் நெபாமீஸ்க்குப் பதிலாக சமீப காலங்களில் இந்தி பேசப்படுகின்றது. மேகாலயாவில் காசி, காரோ மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இதில் காசி ஆஸ்ட்ரோ-ஆசியக் மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. குறைந்த எண்ணிக்கையிலான மக்கள் தாய் கடாய் (Tai&Kadai) மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தாய் அஹோம் (Tai&Ahom), தாய் பக்கே (Tai&phake), காம்தி (Khamti) மொழிகளை பேசுகின்றனர்.

வடகிழக்கு இந்தியாவில் அதிக எண்ணிக்கையான மக்களால் பேசப்படும் மொழியான அசாமி மொழியில் இக்கட்டுரை ஆசிரியரால் தமிழ் இலக்கியங்கள் சில மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

வடகிழக்கு இந்திய மொழிகளில் தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள்

‘தமிழில் உள்ள சிறுகதை ஆசிரியர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஆசிரியர்களான புதுமைப் பித்தன், கல்கி, ஜெயகாந்தன், அம்பை, போன்றோர்களின் பத்து சிறுகதை ஆசிரியர்களின் கதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அசாமி மொழியில் “Nirvasitha Tamil Chutiharpa Hungra” என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உள்ளன.

- “ஜெயகாந்தனின் ‘யாருக்காக அமுதான்’ என்ற குறு நாவல் அசாமி மொழியில் “KarBebe ei krondon” என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உள்ளன.

- சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சில மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, “Tamil Sangam Poems in Assamese” என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளிவந்துள்ளன.
- மேற்குறிப்பிட்ட இவை அனைத்தும் குவகாத்திப் பல்கலைக் கழக வெளியீடாக வந்துள்ளன. இதன் முதன்மை நோக்கம் தமிழ் இலக்கியங்களை வட கிழக்கு இந்திய மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதை மட்டும் நோக்கமாகக் கொண்டது.
- பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் தொல்காப்பியம், திருக்குறள், மணிமேகலை ஆகியனவும் அசாமி மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருக்குறள் அசாமி மொழி மட்டுமின்றி போடோ மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் வெளியீடாக சில வெளிவந்தும் பல வெளிவரவும் இருக்கின்றன.

தமிழ் இலக்கியங்களை அசாமி மொழியில் மொழி பெயர்ப்பதில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

மொழிபெயர்ப்பு என்றால் மூலமொழிச் சொற்களை பெறுமொழியில் மாற்றுவது மட்டுமல்ல, வேறு சில அம்சங்களும் உள்ளன. மொழிபெயர்ப்பதற்கு முன் மூலநூலின் தன்மையை மொழிபெயர்ப்பாளர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதில் அதன் செய்தி, உள்ளடக்கம், நடை சொற்பொருள், காலம் ஆகியன முக்கியமானவை. மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை பொதுவாக இரண்டாக வகைப்படுத்துவர், அவை

- மொழி சார்ந்த சிக்கல்கள்
 - பண்பாட்டு வேறுபாடுகள்
- ஒவ்வொரு மொழிக்கும் அம்மொழிக்கே உரிய வாக்கிய அமைப்புகள் உள்ளன. இந்த வாக்கிய அமைப்புகள் மொழிக்கு மொழி வேறுபடும். இதனால் மொழி பெயர்க்கும்போது சிக்கல்கள் உருவாகும்.

மொழிபெயர்ப்பாளர் இதை நன்கு புரிந்து கொள்ள அம்மொழியினைப் பற்றிய இலக்கண அறிவு அவசியம். பண்பாட்டு வேறுப்பாடுகள் தூரம் செல்லச் செல்ல மாறிக்கொண்டே செல்லும். இதை களைவதில் தான் மொழிபெயர்ப்பாளரின் திறமை உள்ளது.

பழமொழிகள்

பழமொழிகள் அவரவர்கள் வாழுகின்ற நிலப்பரப்பை பொருத்து அமையும். பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பது இது சிக்கலை ஏற்படுத்தும். இச்சிக்கலைத் தவிர்ப்பதற்கு மூல மொழியில் உள்ளதை அப்படியே பெயர்க்காமல் பெயர்ப்பு மொழியில் மக்களிடையே புழக்கத்தில் உள்ள ஒத்த கருத்துடைய பழமொழியைப் பயன்படுத்தலாம்.

குறுமொழி/வசங்கள்

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பை பொருத்த அளவில் சில வசனங்கள் பெறுமொழியில் நேரடியாக மொழிபெயர்க்க முடியாது. சான்றாக “யாருக்காக அழுதான்” என்ற குறு நாவலில் மதமாற்றம் செய்யும்போது பாதிரியாரால் ஓதப்படும் வசங்களை எளிமையாக மொழி பெயர்க்க முடியவில்லை. இதற்கு ஒரு தேவாலயத்தில் உள்ள ஒரு பாதிரியாரின் உதவி தேவைப்பட்டது.

மங்கல வழக்கு

ஒரு சில சமூகத்தினரால் கடைபிடிக்கப்படும் மங்கல வழக்குச் சொற்கள் பிற இன மக்கள் அறிந்திருக்க வாய்ப்பு இல்லை. தாலி பற்றி தமிழ் சமூகத்தில் நிறைய மங்கல சொற்கள் உண்டு. தாலியே அணியாத திருமணமானதை ஒரு பொட்டு வைப்பதன் மூலம் அறியச்செய்யும் சமூகத்தில் இது குறித்த செய்திகளை மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல்கள் உருவாகின்றன.

மரியாதைச் சொற்கள்

மரியாதைச் சொற்களைப் பொருத்த அளவில் அசாமி மொழியில் மூன்று தகுதிகள் உள்ளன. தமிழிலிருந்து அசாமி மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதில் இந்தச் சொற்களை கவனத்துடன் கையாள வேண்டியுள்ளது.

பண்பாட்டுக் கலைச் சொற்கள்

தமிழர் பண்பாடும் அசாமியர்களின் பண்பாடும் உணவு, உடை, சடங்குகள் என அனைத்தும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை. தமிழில் “பொங்கல்” என்பது வெறும் உண்ணும் பொங்கலை மட்டும் குறிப்பதன்று. அந்த வார்த்தையை கேட்டவுடனேயே தமிழர் கலாச்சாரம் தொடர்புடைய பல நிகழ்வுகள் மனதில் எழும். அசாமி மொழிபெயர்ப்பை வாசிக்கும் ஒருவருக்கு இந்த உணர்வுகள் வருவது கடினம்.

திருக்குறளை அசாமி மொழியில் மொழிபெயர்க்கும்போது ‘அனிச்சம்’ என்ற மலர் குறித்து விளங்க வைப்பதும் அதற்கான நிகரண்களை கண்டறிந்து எழுதுவதும் மிகுந்த சிரமாக இருந்து.

வடகிழக்கு இந்தியாவைப் பொருத்த அளவில் பெருமளவில் அனைவரும் மீன், இறைச்சி சாப்பிடுபவர்கள். திருக்குறளின் ஊன்உண்ணாமை, புலால்மறுத்தல் ஆகியன அவர்களின் பண்பாட்டோடு ஒத்துப் போகாதவை.

இதேபோல் அத்தை, மாமன் பிள்ளைகளை திருமண உறவு உள்ளவர்களாக கருதுவதும் அவர்களின் பண்பாட்டில் இல்லாதவை.

தமிழ் நாட்டில் தண்ணீர் பஞ்சம் என்பது கோடைக்காலங்களில் பல இடங்களில் இயல்பாக நிலவுவது. இக்கட்டுரை ஆசிரியர் கோமல் சுவாமி நாதனின் “தண்ணீர் தண்ணீர்” என்ற நாடகத்தை மாணவர்களுக்காக மொழிபெயர்க்கும் போது அதை படித்த அதிகப்படியான மழைபொழிவு மாநிலங்களில் வசிக்கும் மாணவர்கள் குறிப்பாக ‘சிரபுஞ்சி’ போன்ற இடங்களின் அருகில் வசிக்கும் மாணவர்கள் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு குறித்து ஆச்சரியப்பட்டதுண்டு. இது போன்ற சிக்கல்களை மொழிபெயர்ப்பாளர் புரிந்து

கொண்டு மூல மொழியில் உள்ள அதே உணர்வை வாசகர் குழப்பம் ஏற்படா வண்ணம் கடத்தி மொழிபெயர்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

தொகுப்புரை

மொழிமரபுகளை நன்கு நுண்ணறிந்து அவற்றின் மரபுகள் சார்ந்து மொழிபெயர்ப்பதே மொழிபெயர்ப்பு ஆகும். இந்த நூற்றாண்டில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள மொழிபெயர்ப்பு என்பது அனைத்து துறைகளும் உள்ளடக்கியதால் மொழிபெயர்ப்பாளர் பல்வேறு திறமைகளையும் ஆற்றல்களையும் பெற்றிருக்க வேண்டும். தமிழ் இலக்கியங்களை வட கிழக்கு இந்திய மொழியான அசாமியில் மொழிபெயர்க்கும் போது பண்பாட்டுச் சிக்கல்களே அதிக அளவில் தோன்றுகின்றன. இந்தப் பண்பாட்டுச் சிக்கலைத் தவிர்ப்பதற்கு மொழிபெயர்ப்பாளர் வட கிழக்கு இந்திய மக்களின் கலாச்சாரத்தை அறிந்திருப்பது அவசியமாகிறது. மேலும், ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் அனைத்து மொழியையும் கலாச்சாரத்தையும் விரும்பும் பண்பு உடையவராக பிறமொழியை கற்கும் ஆர்வம் உடைவராக இருப்பதுவும் சிறந்தொரு மொழிபெயர்ப்பு கிடைப்பதற்கு அவசியமாகும்.

சான்றாதாரங்கள்

1. செல்வக்குமார் பெ, மொழி பெயர்ப்பியல், தி பார்க்கர், இராயப்பேட்டை, சென்னை, 2007,
2. மணிமாறன் ப, மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறைகள், அண்ணாமலைப் பல்கலை கழகம், சிதம்பரம், 2008,
3. சுப்பிரமணியம் அ.க., மொழி பெயர்ப்புக்கலை, விவேகானந்த சபை புத்தக சாலை, கொழும்பு 13, 1954
4. ரெஜிக்குமார் த. ம ராஜா த., மொழியும் மொழிபெயர்ப்பும், டுடே ப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2015
5. சந்திரன் வீ., மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும், ராஜகுமாரி பதிப்பகம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை, 2007